

regulering, og i øvrigt gav Importen fri, havde man nu ment at burde følge Erhvervsorganisationerne i Opstillingen af en særlig *Friliste* paa ca. 400 Mill. Kr., medens den øvrige Vareimport stilledes til Raadighed for handelspolitiske Øjemed, idet et under Udenrigsministeren nedsat Erhvervsudvalg skulde kunne bestemme, *fra hvilke Lande* disse Varer kunde indføres, ligesom Udvalget fik Beføjelse til at foretage *Omslytning* af samtlige Varer efter de Hensyn, som handelspolitiske Forhold maatte nødvendiggøre. Endvidere havde Mindretallet anset det for hensigtsmæssigt at tage de mere detaljerede administrative Bestemmelser ud af Ændringsforslaget.

Det frie Folkeparti stillede uden for Betænkningen nogle *Underændringsforslag* til det Afsnit af Venstres Ændringsforslag, der angik Valutaforanstaltninger, hvorimod Partiet kunde tiltræde Afsnittet om handelspolitiske Foranstaltninger. Man burde nu tage Skridtet fuldt ud og gaa over til *fri Valutahandel*, idet den Danmarks Nationalbank hidtil paa hvilende Pligt til at opretholde bestemte Vekselkurser blev ophævet. Forslagsstillerne var ikke uenige i, at *udenlandske Tilgodehavender* skulde hjemføres til Danmark, saa snart Fordringshaveren havde faaet Raadighed over Beløbet, men det tilføjedes, at Ejeren bibeholdt fuld Dispositionsret over Valutaen, og at Eksportører af danske Varer havde *fortrinsvis Adkomst* til de for Import af bundne Varer udstedte *Indførselsattester*.

Disse Underændringsforslag forkastedes med 90 (89) Stemmer mod 8. (Retsforbundet tiltraadte Tanken om fri Valutahandel, men understregede Nationalbankens Pligt til at holde Kronen i Kurs). Venstres Ændringsforslag forkastedes med 65 Stemmer mod 15 (22 stemte hverken for eller imod).

Det konservative Mindretal indledede ligeledes sin Særbetænkning med en Redegørelse for Partiets Standpunkt til hele Valutalovgivningen. De Konservative havde fra første Færd advaret mod Valutaattestsystemet og tiltraadet at søge de opstaaede Vanskeligheder klaret ved en aktiv Handels- og Toldpolitik. I Efteraaret 1932 satte Det konservative Folkeparti hele den politiske Magt, det raadede over, ind for at søge den betraadte Vej ændret, og i Valutaafviklingsudvalget af 1934 havde Partiet stillet Forslag om Forsøg paa en Afvikling. Ogsaa i sidste Samling havde de Konservative foreslaaet at komme over til et smidigere System gennem Inddeling af Varene i 3 Grupper, hvis Indførsel skulde være henholdsvis fri, forbudt og underkastet Regulering med Hensyn til Indførselens *Fordeling* paa de enkelte Lande. Det var da med stor Interesse, Mindretallet havde modtaget det af Industriraadet, Grosserer-Societetets Komité med flere Erhvervsorganisationer fremsendte Forslag, og Mindretallet